

[Skatteministeren]

grund til at udtrykke sin glæde over, for der er ikke noget hul i det forslag, regeringen har fremsat.

Hr. Stavad og hr. Jens Thoft har kritiseret regeringens lovforslag for at give de købende aktionærer mulighed for at placere en stærkt overskudsgivende erhvervsvirksomhed i selskabet og stadig bruge underskuddet.

Jeg forstår egentlig ikke den kritik, specielt ikke når jeg læser bemærkningerne til Socialdemokratiets lovforslag nr. L 70. For det fremgår jo af disse bemærkninger, at Socialdemokratiet ønsker at stoppe spekulation med underskudsselskaber, hvori der placeres finansielle aktiver – det er alene det, Socialdemokratiet i virkeligheden er ude efter. Man ønsker, som der står i bemærkningerne, at fastholde den fleksibilitet og bevægelsesfrihed, som er nødvendig for, at et underskudsgivende selskab kan omlægges eller udvide sine aktiviteter i forbindelse med et ejerskifte. Det er en målsætning, som regeringen er helt enig i, men som i praksis netop ikke tilgodeses af Socialdemokratiets forslag, for denne målsætning kan ikke opfyldes, hvis underskud ikke kan modregnes i indkomst fra erhvervsvirksomhed.

I anledning af påstanden om, at der er et hul i regeringens forslag, altså påstanden om, at det skal kunne give anledning til spekulation, at man efter regeringens forslag stadig væk kan få lov at fremføre underskud i overskud af erhvervsvirksomhed, vil jeg gerne sige, at man jo ikke uden videre kan flytte en erhvervsvirksomhed fra ét selskab til et andet. For det første er der et hensyn at tage til virksomhedens kunder og kreditorer, og for det andet vil en flytning betyde efterbeskatning af genvundne afskrivninger, investeringsfondshenlæggelser, varelager nedskrivninger osv. Disse hensyn vil være så tungtvejende, at man praktisk talt kan se væk fra spekulation i underskudsselskaber ved at flytte erhvervmæssige aktiviteter.

Det er derfor også et svar til fru Aase Olesen, der efterlyste en argumentation for, at regeringens forslag ikke efterlader et hul. Hvis man laver et indgreb imod muligheden for at fremføre underskud i erhvervmæssigt overskud, vil det gøre langt mere skade end gavn, og det vil lægge hindringer i vejen for rekonstruktion af underskudsgivende produktionsselskaber.

Til gengæld er der altså rent faktisk et hul i Socialdemokratiets forslag, der nemlig ikke

rammer den målgruppe præcist, som Socialdemokratiet selv angiver i bemærkningerne til sit forslag.

Socialdemokratiet foreslår en definition til afgrænsning, hvor man henviser til fortolkningen af investeringsfondslovens § 10 om efterbeskatning ved ophør eller afhændelse af erhvervsvirksomhed. Den bestemmelse fortolkes på den måde, at efterbeskatning først sker, såfremt enhver form for erhvervmæssig virksomhed – og det vil sige samtlige virksomheder – er ophørt eller afhændet. Efterbeskatning finder derimod ikke sted, hvis den skattepligtige f.eks. ejer en beskeden udlejningsejendom eller en skibsanpart.

Hvis denne definition nu skulle bruges til afgrænsning i Socialdemokratiets forslag, ville begrænsningen i underskudsforeførelse nemt kunne omgås ved, at selskabet opretholder en eller anden minimal form for erhvervsvirksomhed. Hvis der derimod skal ske en selvstændig fortolkning af udtrykket »ophør eller afhændelse af hidtidig virksomhed«, bliver bestemmelsen simpelt hen slet ikke til at håndtere. Begrebet »en virksomhed« kan ikke defineres entydigt i denne forbindelse. Hvornår er der tale om flere forskellige virksomheder og ikke en enkelt? Hvornår skal en ændring af en virksomhed anses for ophør af en virksomhed og påbegyndelse af en anden virksomhed? Hvilken virksomhed skal egentlig anses for at være hidtidig? Alle disse spørgsmål vil give anledning til enorm stor retsikkerhed, og derfor må vi for enhver pris undgå at skulle ind i en sådan kvalitativ bedømmelse af selskabernes virksomhed.

Ejerkredsen kan i øvrigt ændres, inden virksomheden ophører eller afhændes. Virksomheden kan f.eks. afhændes til de tidligere aktionærer, og det kan aftales allerede i forbindelse med købet af aktierne i selskabet, for nu blot at nævne nogle af de betænkeligheder, man kunne have ved Socialdemokratiets forslag.

Det er da rigtigt, at Socialdemokratiet, hvis man tager dets forslag for pålydende og læser bemærkningerne dertil, angiveligt ikke ønsker at forhindre nogen rekonstruktion af en erhvervsvirksomhed ejet af et selskab, men i praksis vil det altså komme til at virke anderledes, og jeg vil gerne nævne et eksempel på, hvordan Socialdemokratiets forslag kunne få en uheldig virkning.